

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Сумський державний університет (Україна)

Вища школа економіко-гуманітарна (Республіка Польща)

Академія техніко-гуманітарна (Республіка Польща)

IBM Canada, м. Торонто (Канада)

Державна установа "Інститут економіки природокористування та сталого розвитку

Національної академії наук України", м. Київ (Україна)

Парламент Ізраїлю, м. Єрусалим (Держава Ізраїль)

Національний технічний університет України

«Київський політехнічний інститут» (Україна)

Одеський національний політехнічний університет (Україна)

Технічний університет –Варна (Республіка Болгарія)

Університет “Проф. д-р Асен Златаров”, м. Бургас (Республіка Болгарія)

Університет Торонто (Канада)

УО «Вітебський державний технологічний університет» (Республіка Білорусь)

Економічні проблеми сталого розвитку

Экономические проблемы устойчивого развития

Economical Problems of Sustainable Development

Матеріали

Міжнародної науково-практичної конференції
імені проф. Балацького О. Ф.
(Суми, 11–12 травня 2016 р.)

У двох томах

Том 1

Суми
Сумський державний університет
2016

відшкодуванням збитків, які були завдані забрудненим навколишнім середовищем; домогтися виконання функцій щодо контролю за дотриманням підприємствами заходів безпеки; фінансувати заходи забезпечення безпеки навколишнього середовища тощо.

1. Вовчак, О. Д. Страхова справа [Текст] : підручник / О. Д. Вовчак. – Київ : Знання, 2011. – 391 с. / [Електронний ресурс]. - Режим доступу: http://pidruchniki.com/18340719/strahova_sprava/ekologichne_strahuvannya.

2. Закон України "Про охорону навколишнього природного середовища", ст. 49.

3. МінФін Фінансовий портал/[Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://index.minfin.com.ua/budget/expense/?2016>.

Науковий керівник: Кулик Л. А.

ВЕНЧУРНЕ ІНВЕСТУВАННЯ У СУЧАСНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ДІЙНОСТІ

студент гр. М-41 Пікуль А.

Сумський державний університет (Україна)

Венчурне інвестування є, з одного боку, способом фінансування інноваційного вектора економіки, з іншого – інноваційною формою підприємництва. Головна мета венчурного фінансування полягає в тому, що грошові капітали одних підприємців та інтелектуальні можливості інших (оригінальні ідеї або технології) об'єднуються в реальному секторі економіки для того, щоб в новій компанії обома видами підприємництва принести прибуток.

Від того, наскільки успішно функціонує венчурний механізм, сьогодні багато в чому залежить швидкість комерціалізації нових перспективних наукових ідей і технологічних розробок, а отже, і конкурентоспроможність різних галузей національної економіки. Розуміння ролі венчурного інвестування в інноваційному секторі сприяє широкій підтримці венчурної індустрії з боку держави, що дозволяє ефективно освоювати цю форму інвестицій та стимулювати розвиток інновацій в економіці країни. Тому державні органи багатьох провідних промислово розвинених країн розглядають венчурний механізм як важливу складову частину національних систем нововведень і прагнуть до його більш широкого застосування в економіці. Визначення національних пріоритетів науково-технічного розвитку є рівною мірою політичним, економічним та науковим завданням. Одним із найважливіших його завдань є створення ефективної системи венчурного фінансування. Від цього залежатиме успішна робота механізму інновацій, відповідального за перетворення результатів наукових досліджень на комерційно вигідний, тобто затребуваний ринком продукт [3].

У якісному розумінні спостерігаються певні зміни, викликані впливом венчурних інвестицій: зростання інтелектуалізації праці, попиту на більш кваліфіковану робочу силу через краще та інтенсивніше використання

можливостей сучасного знання; збільшення кількості автоматизованих робочих місць (хоча в цілому проблему зайнятості венчурний капітал вирішити не може). Його роль визначається питомою вагою венчурних коштів у загальних обсягах інвестицій, в тому числі у сфері малого підприємництва. Вплив венчурного капіталу на становлення інноваційного типу розвитку суспільного виробництва виявляється в тяжінні венчурних інвестицій до високотехнологічних галузевих структур. Частка венчурних коштів, що направляються у високотехнологічні комплекси господарювання, у більшості країн зростає, тому що вони визначають конкурентоспроможність національної економіки. Основні ознаки венчурного інвестування наведено в табл. 1 [3].

Таблиця 1– Основні характеристики венчурного фінансування.

<p style="text-align: center;">ФУНКЦІЇ:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Науково-виробнича функція. 2. Функція комерціалізації . 3. Функція інвестиційного забезпечення. 4. Функція гарантування економічної стійкості. 5. Функція структурного оновлення. 	<p style="text-align: center;">ПРИНЦИПИ:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Організація венчурних фондів. 2. Організація відношень з інвесторами. 3. Організація фінансування різних проектів. 4. Організація діяльності щодо зменшення ризиків.
<p style="text-align: center;">ОСОБЛИВОСТІ:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Венчурний капітал є довгостроковим та ризиковим. 2. Перевага в інвестуванні надається компанії, що не котирується на біржі. 3. Кошти можуть надаватися без забезпечення наявним майном та активами. 4. Спрямованість на малі високотехнологічні компанії. За невеликого штату управлінської компанії – низькі постійні затрати. 5. Інвестиції в обмін на частку або пакет акцій, як правило, на 5–7 років. 6. Посадження інвестицій та інформаційного забезпечення . 7. Орієнтація на приріст вартості підприємства. 	<p style="text-align: center;">ЗАХОДИ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Податкова політика. 2. Митна політика. 3. Адміністративна політика. 4. Лізингова політика. 5. Кредитна політика.

Заходи державного регулювання венчурного інвестування зводяться до основних груп:

1. Податкова політика: зниження ставки з податку на прибуток; ПДВ на готову продукцію; ставки з податку на землю; ставки з податку на майно; ставки з податкового кредиту; збільшення граничного розмір та строку податкового кредиту.

2. Митна політика: зниження розміру митного збору на іноземне обладнання, розміру ввізного ПДВ та акцизної ставки.

3. Адміністративна політика: збільшення кількості способів нарахування та зменшення строку корисного використання [1, 2].

1. Головінов О.М. Інституційний аспект розвитку венчурного підприємництва / О.М. Головінов // ВІСНИК ДонНУЕТю – 2012. - № 3(55). – С. 6-16

2. Кірик М.А. Генезис інноваційної діяльності на основі венчурного інвестування: міжнародний досвід/ М.А. Кірик// Формування ринкових відносин в Україні. – 2014. - № 10 (161). – С. 84-86

3. Савченко В. Ф. Принципи організації та регулювання венчурного інвестування / В.Ф. Савченко, Д. В. Шатирко // Вісник Житомирського державного технологічного університету. Серія : Економічні науки. - 2014. - № 4. - С. 190-202. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vzhdtu_econ_2014_4_29

Науковий керівник: асистент, к.е.н. Опанасюк Ю.А.

УСТОЙЧИВОЕ РАЗВИТИЕ И ПРИНЦИПЫ ЭКОЛОГООРИЕНТИРОВАННОЙ РЕГИОНАЛЬНОЙ ИНВЕСТИЦИОННОЙ ПОЛИТИКИ

доцент Похилько С.В.

Сумський державний університет (Україна)

Инвестиционное пространство рассматривается как ресурс в предложенной модели межсистемных взаимодействий, позволяющей реализовывать процесс устойчивого регионального развития через механизм инвестирования. Под ресурсом пространства в предложенной модели рассматривается инвестиционный пространство, под которым понимается совокупность направлений вложения капитала и комплекс факторов социально-экономического, экологического, институционального и организационно-правового характера, формирующие условия для реализации инвестиций, взаимодействие таких факторов выражается определенным уровнем инвестиционного риска.

В процессе инвестиционной деятельности, реализуемой на определенном этапе, формируются условия для стратегического распределения ресурсов определенного региона или территории, поэтому ориентация инвестиций на достижение наряду с чисто экономическими целями задач рационального природопользования может уменьшить инвестиционные риски этого региона (территории).

С целью обоснования наиболее адекватных инвестиционной среде и экологическим потребностям конкретного региона механизмов инвестирования предложено экологоориентированную региональную инвестиционную политику формировать, основываясь на следующих принципах: стратегической направленности; гибкости; инновационности; комплексности - предполагает формирование таких способов использования ресурсов в производстве, которые позволяют достигать максимально возможного эффекта с одновременной минимизацией негативных последствий их использования с обязательным учетом особенностей воспроизводственной структуры региона; синхронизованности - базовый